

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Zdeňka Kühna, soudce Ondřeje Mrákoty a soudkyně Michaely Bejčkové v právní věci žalobců: **a) V. Ch., b) nezl. M. Ch., c) nezl. M. M.**, všichni zast. JUDr. Marošem Matiaškem, LL.M., advokátem se sídlem Oveňecká 78/33, Praha 7, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 1. 2019, čj. OAM-142/LE-LE05-VL16-2018, v řízení o kasační stížnosti žalobců a), b), c) proti rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 27. 2. 2020, čj. 28 Az 2/2019-65,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Ustanovenému zástupci žalobců JUDr. Maroši Matiaškovi, advokátu, **se přiznává** odměna a náhrada hotových výdajů ve výši **18 730,80 Kč**, která mu bude proplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobkyně a) a její děti žalobce b) a žalobkyně c) jsou občané Ukrajiny. Pocházejí z Doněcku na Ukrajině, který je dnes součástí samozvané tzv. „Doněcké lidové republiky“. Žalobkyně a) jménem svým a svého nezletilého syna [žalobce b)] podala dne 6. 8. 2018 žádost o poskytnutí mezinárodní ochrany v ČR. Uvedla, že v Doněcku jejímu partnerovi začali vyhrožovat, že ho vezmou do armády „Doněcké lidové republiky“. V Doněcku má strach, stále se tam střílí a bojuje a má strach i o syna. Dne 12. 10. 2018 podala žalobkyně a) žádost o mezinárodní ochranu i za svou novorozenou dceru [žalobkyně c)], která se narodila již v ČR. Žalobci mj. poukázali na faktickou nemožnost vnitřního přesídlení uvnitř Ukrajiny.

[2] Rozhodnutím označeným v záhlaví žalovaný neudělil žalobcům mezinárodní ochranu dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Žalobci namítané skutečnosti nespadají pod zákonem vymezené důvody pro udělení mezinárodní ochrany. Žalovaný dovedl, že vnitřní přesídlení uvnitř Ukrajiny možné je. Krajský soud názoru žalovaného přisvědčil a výše specifikovaným rozsudkem žalobu zamítl.

[3] Žalobci (stěžovatelé) napadli rozsudek krajského soudu kasační stížností. Klíčovou argumentací kasační stížnosti, která má dle nich založit přijatelnost kasační stížnosti, je nesprávné posouzení reálné možnosti vnitřního přesídlení.

[4] Ve věcech mezinárodní ochrany se NSS po posouzení přípustnosti kasační stížnosti zabývá otázkou, zda podaná kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje zájmy stěžovatele (§ 104a s. ř. s.). Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou (viz usnesení ze dne 26. 4. 2006, čj. 1 Azs 13/2006-39, č. 933/2006 Sb. NSS).

[5] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[6] Stěžovatelé mají pravdu, že klíčovou otázkou nynější věci je možnost jejich vnitřního přesídlení v rámci Ukrajiny. K této otázce se však již dostatečně vyjádřil žalovaný, podle něhož zhoršená bezpečnostní situace je jen ve dvou z celkem dvaceti čtyř oblastí, na které je Ukrajina administrativně rozdělena. Tento názor je v souladu též s aktuální judikaturou.

[7] K námitkám týkajícím se aktuální bezpečnostní situace na Ukrajině se NSS vyjádřil v nedávné judikatuře mnohokrát. Na Ukrajině se nejedná o tzv. totální konflikt, který by dosahoval takové intenzity, že by byl každý civilista z důvodu přítomnosti kdekoliv na území Ukrajiny vystaven reálnému nebezpečí vážné újmy. NSS si je vědom složité bezpečnostní situace v Doněcké oblasti, kam se stěžovatelé vrátit nechtějí a ani nemohou (v řízení před žalovaným doložili, že jejich dům v Doněcku byl během války zničen). Na druhou stranu nelze přehlédnout, že na Ukrajině existuje reálná, přiměřená a smysluplná možnost vnitřního přesídlení, kterou žalovaný rozumně odůvodnil (viz s. 16 rozhodnutí, včetně odkazu na nově přijatý ukrajinský zákon o zajištění práv a svobod vnitřně přesídlených osob, který poskytuje ochranu „utečencům“, jako jsou stěžovatelé, dále zakazuje diskriminaci a zajišťuje právo na přístup k ekonomickým a sociálním službám). Není tedy pravda, že by rozhodnutí žalovaného bylo jen zcela obecné, jak nyní tvrdí stěžovatelé. Takto k možnosti vnitřního přesídlení na Ukrajině naposledy usnesení NSS ze dne 25. 6. 2020, čj. 9 Azs 64/2020-43, bod 16, s citacemi další judikatury. Obecně k podmínkám vnitřního přesídlení srov. rozsudky ze dne 24. 1. 2008, čj. 4 Azs 99/2007-93, č. 1551/2008 Sb. NSS, a ze dne 28. 7. 2009, čj. 5 Azs 40/2009-74.

[8] K obavám ruskojazyčných stěžovatelů z nových ukrajinských jazykových předpisů, které preferují ukrajinštinu před ruštinou, odkazuje stručně NSS na judikáty, které se bezpečnostní situací rusky hovořícího obyvatelstva na Ukrajině věnují (např. usnesení ze dne 8. 3. 2018, čj. 9 Azs 383/2017-23, bod 26, nebo usnesení ze dne 7. 2. 2018, čj. 6 Azs 378/2017-25, bod 10). Rozhodnutí žalovaného je s těmito judikáty plně v souladu.

[9] V této věci tedy nevyvstala žádná právní otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková otázka, kterou by bylo třeba řešit odlišně. Nedošlo ani k pochybení soudu při výkladu práva. NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[10] Kasační námitky ve vztahu k novému těhotenství stěžovatelky a) a k nové situaci založené pandemií COVID-19 jsou nepřipustné, protože neodrážejí ani situaci v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.), ani v době rozhodování krajského soudu [čl. 46 odst. 3 směrnice č. 2013/32/EU,¹ srov. k tomu rozsudek NSS ze dne 26. 11. 2015, čj. 10 Azs 194/2015-32, resp. náleze ze dne 12. 4. 2016, sp. zn. I. ÚS 425/16 (N 66/81 SbNU 153), body 31 až 36].

¹ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU ze dne 26. 6. 2013 o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany, Úř. věst. L 180, 29. 6. 2013, s. 60-95.

pokračování

[11] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[12] NSS stěžovatelům ustanovil zástupce z řad advokátů (usnesení ze dne 25. 3. 2020). Ustanovenému advokátovi se s přihlédnutím k § 7 bodu 5, § 9 odst. 4 písm. d), § 11 odst. 1 písm. b) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), přiznává odměna za zastupování za dva úkony právní služby (převzetí věci a příprava zastoupení a doplnění důvodů kasační stížnosti), za tři stěžovatele, za každého snižená o 20 % (§ 12 odst. 4 advokátního tarifu), tj. $6 \times 2\,480$ (14 880 Kč) a dále paušální náhrada hotových výdajů 2×300 (600 Kč) (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu; k počtu paušálních náhrad viz usnesení ze dne 28. 2. 2018, čj. 8 Azs 139/2017-49, bod 4); celkem tedy částka 15 480 Kč. K této částce se připočte DPH ve výši 3 250,80 Kč. Částka ve výsledné výši 18 730,80 Kč bude k rukám advokáta proplacena z účtu NSS do 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 4. srpna 2020

Zdeněk Kühn
předseda senátu